

Og hvad har NATO's indsats så været efter Murens fald? Ja, dér har NATO først og fremmest sikret, at der fortsat spildes 500-600 mia. dollars om året på militær, mens ulandsbistanden falder og falder. Det er, hvad NATO står for i dag.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Det nytter jo nok ikke noget, for hr. Keld Albrechtsen og jeg står så langt fra hinanden, at enighed på disse områder ikke er mulig, men jeg er altså ikke enig i, at det er FN, der har retten til endeligt at fortolke folkeretten. Det er jeg aldeles ikke enig i. Det kan ske ved en domstol, men det kan ikke ske i en organisation – det er ganske umuligt – og det kan ikke ske entydigt på globalt plan. Så derfor synes jeg alligevel, at hr. Albrechtsen i hvert fald lægger billet ind på et patent, som han ikke kan magte at fortolke rigtigt.

Og så er jeg selvfølgelig aldeles uenig i, at vi bruger for mange penge til vores forsvar. Forsvarsudgifterne svarer til en families brand-, ulykkes- og ansvarsforsikring, og den siger man altså ikke op, selv om der i lang tid ikke har været hverken brand eller indbrud. Og på samme måde må familien Danmark, staten som sådan, også bevare sin forsikring, for det er den alvorligste pligt at sikre sit områdes integritet og sine borgeres sikkerhed. Det kan man næsten ikke betale for meget for.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Når nu hr. Arne Melchior siger, at man ikke siger sin brandforsikring op, selv om der ikke har været brand, går jeg ud fra, at hr. Melchior vil medgive mig, at man dog har mulighed for med en vis rationalitet at skifte selskab, og at man, selv om man kun har ét forsikrings-selskab, ikke nødvendigvis skal have det samme selskab på de samme betingelser altid.

Det vil sige, at betingelserne for en forsikring jo godt kan ændre sig, og at man derfor med fornuft kan diskutere, hvordan man bedst kan undgå, at éns hus begynder at brænde.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Vist kan man da skifte selskab, hvis der altså er alternativer, men jeg ser ikke i horisonten noget alternativ til NATO. Og da NATO's medlemmer er meget tilfredse med den police, de har

tegnet dér, ville det jo være tåbeligt at skifte selskab, men der er altså heller ikke noget selskab at skifte til.

Derimod kan jeg godt gå så langt som til at sige, at hvis man har kørt sikkert i sin bil længe eller ikke har haft brand eller indbrud længe, fordi man har sikret sit hus godt, så kan præmien for de faste kunder godt gå ned efterhånden. Og det har den jo også gjort; vi har jo fået den forsvarsøkonomiske dividende, idet Danmark i dag bruger ca. 20 pct. mindre af bruttonationalproduktet, end vi gjorde for 12-15 år siden, så så langt er vi enige i sammenligningen med forsikringen.

Første næstformand (Birte Weiss):

Hr. Jørgen Estrup som ordfører.

Jørgen Estrup (RV):

50 år betegnes jo normalt som et skarpt hjørne, og det tror jeg også godt man kan kalde det i NATO's henseende. Der er brydninger i alliancen, brydninger, som er naturlige i relation til den måde, verden har ændret sig på, brydninger mellem vægten på den militære side og på den politiske rolle og brydninger mellem traditionel tænkning og mere visionært engagement i det, der sker ude omkring i verden og specielt i Europa.

Jeg synes, de af os, der havde mulighed for at deltage i NATO-parlamentarikernes møde i Edinburgh i november, oplevede det meget stærkt i form af en brydning mellem parlamentarikere fra USA's kongres og europæiske parlamentarikere, og den diskussion er ikke slut.

NATO har i de seneste 10 år gennemgået en foryngelseskur. Man har vist en betydelig grad af evne til at tilpasse sig den situation, som opstod efter ophøret af den kolde krig. Den politiske rolle er blevet opprioriteret, ikke mindst i forbindelse med topmødet i London i 1991. Man har sat hele den nye sikkerhedspolitiske orden i Europa på dagsordenen, og man har også gjort det i samarbejde med en anden organisation, nemlig OSCE.

NATO er i langt højere grad blevet en organisation, der arbejder i samarbejde med andre, og som prøver på at være konstruktiv. Det gælder i partnerskabssamarbejdet. Det gælder, som vi har oplevet det, i forholdet til Rusland og Ukraine. Det gælder også i diskussionen om NATO's udvidelse, hvor formålet og målsætningen er et Europa uden nye skel – en proces, som må fortsætte, for ellers burde den aldrig